

panneks. Sepärrast panni temma se ter-
we rahha weel selsammal õsel seäna mah-
ha, kus ta olli sedda wotnud. Se pimme
läks seäna teisel päwal, leidis omma rah-
ha, tännas Jummalat, ning olli rahhul
et ta omma olli leidnud. Pärast tuli ta
jälle omma naabriga kokko, ning hakkas
rääkima, mis luggu se rahhaga olli olnud.
Ja naeris sedda warrast. Olleks temma
nüüd sest paljo többisend et temma rahha
olli ärra, siis olleks se naaber mitte nen-
da jölle olnud, et ta sedda rahha olleks
jälle ärrapannud. Menda saab üks pim-
me innimenne omma moistussega woimust
ülle sedda, kellel filmad peas on.

Hopetus.

Üks tark nink tassane meel, mis heade
mõttedega ühte sünnib on parrem kui pal-
jo rahha.

Konnad.

Konnad haukusid ning karjusid keigest
wäest, et se wee Jummal peaks nendele
ommeri üht kunningat andma, kes nende
älle woiks koshutmoistada. Se wee jum-
mal naeris ning wistas üks suur paf senna
wee kisse. Eest koshisemisest kokkusid
need konnad wägga ärra, ning puggesid
mudda sisse ja ollid wait, senni kui se paf
wee peäle uius. Kui se paf agga ääres
tuli ning wagga olli, siis tõstsid nemmad
ommad pead ülles ning piddid waatma,
mis nende uus kunningas teggi. Kun-
ningas maggab. Tubba tullewad mon-
ningad liggidel. Temma maggab ikka
weel. Üks õige julge läks ta jure. Tem-
ma maggab weel ning maggab ka igga
weeseks aiaks ütles se ninnaas. Nüüd
tullid teie kous, ning naersid omma kun-
ningat, ja teggid teie saggused inimed tem-
maga. Ja jälle teist korda hakkasid hau-